

FORENINGEN

FAIR DOG

because we care

HUNDELOVEN

**Bekendtgørelse af lov om hunde
LBK nr 329 af 02/03/2021**

Der har siden 1815 været regler om hunde. Disse regler vedrørte primært hundetegn, hundeafgift samt erstatning for skader forårsaget af hunde. Den første egentlige hundelov trådte i kraft den 1. januar 1938 (lov nr. 164 af 18. maj 1937 om hunde). Samtidig ophævedes lov nr. 127 af 18. april 1925 om hundeafgift samt om straf og erstatning for skade forårsaget af hunde, jf. hundelovens § 13.

Forslag til lov om hunde blev fremsat i Landstinget den 11. november 1936 af daværende justitsminister Steincke. Af såvel bemærkningerne til lovforslaget (Rigsdagstidende 1936-37, Tillæg A, spalte 2783) som af justitsministerens fremsættelsestale (Rigsdagstidende 1936-37, spalte 103 ff.) fremgik det, at baggrunden for lovforslaget var, at der i de senere år var blevet et stigende antal klager over, at løsgående hunde, navnlig schæferhunde og dobermannpinchere, havde overfaldet og skambidt vildt og husdyr og i enkelte tilfælde også børn. Klagerne havde indtrængende henstillet, at der blev truffet effektive foranstaltninger imod overfaldene enten ved at indføre et forbud mod at holde hund af de pågældende og beslægtede racer eller ved påbud om, at sådanne hunde skulle føres i snor uden for forsvarlig indhegning.

Efter Justitsministeriets opfattelse forelå der imidlertid på daværende tidspunkt ikke tilstrækkelig grund til at indføre et forbud mod visse hunderacer, herunder schæferhunde og dobermannpinchere og krydsninger af disse racer. Af bemærkningerne fremgår i den forbindelse bl.a. følgende:

”.....har vist sig, at langt de fleste af de Overfald, der er opklaret, skyldes Køtere og Bastarder, og at de få Overfald, der skyldes Racehunde, har været fordelt på alle store Hunderacer, de mindre Racer endda ikke undtaget. Hermed stemmer også Erfaringerne fra Norge, hvor Odelstinget efter Indstilling fra Stortingets Justitskomité saavel i 1930 som i 1931 undlod at fremme et af

Regeringen fremsat Forslag til Lov om farlige Hunde, indeholdende Forbud mod at holde Schæferhunde, Dobbermanpinchere eller Krydsninger af disse Racer. Henlæggelsen motiveredes navnlig med, at andre Hunderacer, F.Eks. Rothweilere, Bulldogge, Bokserne, Newfoundlandere, Sct. Bernhardshunde, Leonbergere, skotske Faarehunde m fl. heller ikke er ufarlige, og at Hunde af de førstnævnte Hunderacer, saafremt de er ordentligt dresseret, er til saa stor Nytte, at en Udryddelse ikke er paa sin Plads. Erfaringerne fra Danmark synes at gaa ud paa, at Schæferhunde under Dressur er særligt egnede som Politihunde, Vagthunde og Førerehunde for Blinde og Invalidere, medens de under mindre kyndigt Tilsyn kan blive overordentligt glubske og rovdyragtige”. (Rigsdagstidende 1936-37, Tillæg A, spalte 2785).

Ved lovændringen indførtes bl.a. regler om anmeldelsespligt, hundeafgift, pligt til at føre sin hund i snor eller have fuldt herredømme over den, erstatning for skade forvoldt af en hund og om foranstaltninger mod farlige hunde. Flere af disse bestemmelser er fortsat gældende ret i dag.

- Igennem de sidste 14 år, har jeg siddet med over 1500 hundelovssager, og deraf utallige domstolsprøvelser.
- Domstolsprøvelser er nødvendige, for at få rettens fortolkning af hundeloven, og dermed en rettesnor for fremtidige hundelovssager.
- 78% af aflivningssagerne som vi har haft, hvor hundene har været konfiskeret, kommer hjem igen.

Det skal dog siges at Fair Dog kun har ca. 5% af alle hundelovssagerne i Danmark.

- Politiet har siden 2010 haft over 50.000 hundelovssager.

Til sammenligning var der omkring 2500 hundelovssager over samme tidsperiode, før ændringerne af hundeloven i 2010.

Hundelovssager er delt op i 3

- Pensionsanbringelse – Civilretlig – forvaltningsloven. Afgørelser om pensionsanbringelse, kan påklages til rigspolitiet.
- Hundelovssagen – Civilretlig – forvaltningsloven – Aflivning, påbud om snor, indhegning, mundkurv mv. Afgørelser truffet af politikredsen, kan påklages til rigspolitiet og indbringes for domstolene. Man kan også gå direkte til domstolene.
- Bøde – Strafferetlig. Bøden kan indbringes for domstolene

Hvis politiet agter at træffe afgørelse om aflivning, og grundlaget for pensionsanbringelse er opfyldt, **KAN** politiet vælge at pensionsanbringe hunden. I loven står der **KAN**, det betyder ikke at politiet **SKAL**, men alligevel er det noget som politiet stort set pr. automatik gør i hundelovssagerne, som omhandler en mulig aflivningsafgørelse.

Når politiet agter at træffe afgørelse om aflivning, kan politiet af egen drift, eller ejeren anmode om en hundesagkyndig vurdering jf. hundelovens §6a

”§ 6 a. På politiets anmodning er besidderen af en hund forpligtet til at medvirke til en sagkyndig undersøgelse af hundens adfærd, inden der træffes afgørelse efter § 6, stk. 2, nr. 4, eller § 6, stk. 5, om aflivning af hunden.

Stk. 2. Besidderen kan forlange, at der foretages en hundesagkyndig undersøgelse som nævnt i stk. 1, inden politidirektøren træffer afgørelse efter § 6, stk. 2, nr. 4, eller § 6, stk. 5, om aflivning af hunden.

Stk. 3. Hvis der, inden der træffes afgørelse om aflivning af hunden i medfør af § 6, stk. 5, foretages en hundesagkyndig undersøgelse, jf. stk. 1 og 2, skal omstændighederne ved bidepisoden indgå i undersøgelsen.

Stk. 4. Politidirektøren afholder omkostningerne ved den hundesagkyndige undersøgelse, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.”

Dette skal helst gøres så hurtigt som muligt af hensyn til hunden, og en mere ”retvisende” vurdering.

Politiet SKAL IKKE følge vurderingen eller anbefalingen fra den hundesagkyndige.

Men får man nogensinde en retvisende adfærdsvurdering af hunden i en sådan situation?

- Hunde er taget ud af sit hjem af fremmede mennesker.
- Den er transporteret til et nyt sted, af fremmede mennesker.
- Den står i en 3 X 3 boks, med fremmede hunde som naboer, fremmede lugte, fremmede lyde og er berettiget til 15 min. menneskelig kontakt daglig.
- Når hunden så skal vurderes, tages den igen ud fra det sted den opholder sig, transporteres til et nyt sted med nye fremmede mennesker og møder så sin ejer for første gang i flere dage, uger nogle gange måneder, hvorefter den skal gennemgå en adfærdsvurdering.
- Vil man et retvisende objektivt billede af hunden?
- Ejerne har **ikke** ret til at besøge sin hund, de må slet ikke vide hvor den opholder sig.

Attest

Vurdering af en hunds farlighed

Ejer:	[REDACTED]
Adresse:	[REDACTED]
Postnr. og by:	Hørsholm
Telefonnummer:	
Hundens navn:	Lobo
Identifikation:	208210000475691
Race:	Schæfer-blanding
Køn:	Kastreret hanhund
Alder:	Cirka 4 år
Farve:	Sort med brune aftegninger

Undertegnede autoriserede dyrlæge har undersøgt ovenstående hund med følgende fund:

Dato for undersøgelse:	17. november 2017
Vurdering af hundens adfærd:	<p>Hundens adfærd under episoden: Ifølge Politiets rapporter beskrives episoderne således:</p> <p>[REDACTED], der er 13 år, skød den 20. juli 2017 klokken ca. 22 om aftenen genvej gennem Ådalsparken i Hørsholm.</p> <p>På samme tidspunkt var [REDACTED] ude at gå tur med sine to hunde i Ådalsparken. Begge hunde var i flex-line med en længde på 3-5 meter. Hun legede med hunden Lobo ved at kaste en pind, som Lobo bragte retur. På et tidspunkt kastede hund pinden for langt, og idet Lobo løb efter pinden, mistede hun grebet om linen. I samme øjeblik kom [REDACTED] og hans kammerat ind i parken. Afstanden mellem drengene og hunden var på det tidspunkt 100 -200 meter. Da drengene så hunden, blev de bange for den og løb væk fra den. Da drengene begyndte at løbe væk, var der cirka 150 meter mellem drengene og Lobo. Lobo løb herefter efter drengene. Den ene dreng løb om bag nogle buske, men [REDACTED] løb langs buskene og Lobo eftersatte ham. Nanna råbte "stop" til [REDACTED] og håbede, at han ville stoppe, men han fortsatte flugten. [REDACTED] har oplyst, at han ikke vidste, om Nanna råbte til ham eller til hunden. Da Lobo indhentede ham, bed den ham i højre lår, således at han faldt, hvorefter hunden slap sit tag. Da Nanna kom frem til Ibrahim, kunne hun se, at Lobo slikkede ham i ansigtet.</p> <p>[REDACTED] oplyser desuden, at han var klar over, at det var tilladt at lufte hunde uden snor i det område af Ådalsparken, som han</p>

passerede. Han fortæller endvidere, at Lobo gøede inden den bed ham. Han var meget bange.

Øvrige bemærkninger

_____ fortæller undertegnede under testen, at Lobo ikke gøede. Hun fortæller også, at Lobo ikke er ren Schæfer men blandet med sandsynligvis Border Collie. Hun plejer at have Lobos line fastgjort i en "halti". Det er en slags grime. Den bevirker, at ejeren har mere kontrol over hunden, fordi snoren er fastgjort til grime, hvorved hundens hoved drejes til siden, hvis den trækker fremad. Hun bruger den for at undgå at rykke hunden i halsen, hvis den trækker.

_____ anden hund er en chihuahua.

Vurdering af hundens adfærd under episoden:

Ud fra det beskrevne kan jeg ikke se om Lobos adfærd har været motiveret af aggression eller leg/hyrdeadfærd.

Hvis adfærden tydeligt skulle være motiveret af uacceptabel aggression, ville en hund typisk gø snerrende inden biddet. Den ville desuden meget nemt blive opildnet af barnet, der falder, og bide yderligere.

En aggressiv hund har en negativ association til den person, som den bidder. Det ville være meget usædvanlig, hvis den på meget kort tid kunne skifte sindsstemning og begynde at slikke drengen i ansigtet. Denne handling er et udtryk for en positiv association.

Det er derfor mere sandsynligt for mig (især med baggrund i testen- se herunder), at Lobo har været opstemt af legen med løben efter pinden og derfor er løbet efter de løbende drenge.

En schæfer er oprindeligt en hyrdehund og en Border Collier avles stadig som hyrdehunde. Disse hunde har meget stærke "hyrdende" egenskaber, hvilket betyder at de har en stor tendens til at løbe efter individer som bevæger sig hurtigt og stoppe dem. Det er dette man udnytter, når får skal indfanges.

På baggrund af det beskrevne kan jeg derfor ikke sige, at Lobos adfærd under situationen den 20. juli var et overfald, eller at det har drejet sig om farlig eller uacceptabel adfærd.

Der er dog ingen tvivl om, at Lobo har udvist en adfærd, der har været egnet til at skabe frygt.

Beskrivelse af bidsår:

I skadestuerapporten fra Hillerød Hospital, beskrives bidskaden således: "ca. 4 cm lang gabende flænge på ydersiden af højre lår nedadtil involverende hud og underhud. Omkring liggende hævelse og ømhed og misfarvning efter en større hunds bid."

Senere adspurgt oplyser den behandlende læge, Ida Werner, at underhuden var penetreret ned i muskulaturen.

■■■■■■s bukser er intakte efter biddet. Der var blot kommet blod på.

Vurdering af bidskaderne:

Ud fra beskrivelserne i rapporterne stemmer beskrivelserne af ■■■■■■ bidsår i overens med beskrivelsen for den i loven fastsatte definition af et skambid (dyb flænge i underhud/muskulatur).

Som jeg ser det, er der dog ingen længdeangivelse for, hvornår et "punktformigt" sår bliver til en "flænge".

Ud fra et adfærdsmæssigt synspunkt, vil en udrivning fremkomme ved at dyret har flået med sine tænder. Denne måde at bide på gør, at dyret er farligt for sit offer, fordi det kan udrette store skader. Basis af Lobos hjørnetand er cirka 1½ cm bred. Hvis en hund af Lobos størrelse får i væv, vil der komme en meget længere flænge end 4 cm. Hvis dette var tilfældet, ville Ibrahims bukser også være gået i stykker.

Det er min vurdering, at hunden har lavet et enkelt tryk, så dens ene hjørnetand er trykket gennem huden. Årsagen til at såret er længere end hjørnetandens brede er sandsynligvis, at drengen har bevæget benet. Ud fra et adfærdsmæssigt synspunkt er det min vurdering, at såret snarere er et punktformigt sår end en flænge.

Adfærdstest:

Sted: Undersøgelsen foregår i centrum af Hillerød - i gågaden og ved Slotssøen – samt i gården ved Politistationen.

Reaktion i almindelig bymæssig bebyggelse:

■■■■■■ påfører Lobo en "Halti", som hun selv har medbragt ved testens start.

Hunden trækker indimellem lidt i snoren, især i starten, men bevæger sig ellers roligt ved siden af ■■■■■■. Når hun giver den lidt længere snor, stopper den indimellem og snuser til underlaget.

Reaktion på cykler og biler:

Da Lobo og ■■■■■■ kommer ud på gågaden fra en sidevej, standser en stor el-dreven postcykel cirka 1½ meter fra Lobo. Hunden løfter kort hovedet, men ellers ses ingen reaktion. Der ses ingen reaktion på øvrige cykler eller biler.

Reaktion på forbipasserende mennesker:

Hunden passerer mange mennesker af forskellig slags fra børn i børnehævealderen til ældre med rollatorer. Hunden kigger indimellem kort på disse, men ellers ses ingen ændring i dens kropssprog.

Eksempelvis kommer en mindre dreng på 3-4 år og hans mor mod

Lobo og [REDACTED] på stien ved Slotssøen. Drengen går lidt hoppende og moderen bærer en pose med foder til ænderne eller lignende. Lobo kigger kort på drengen, men går derefter videre uden at tage yderligere notits af ham.

I gågaden kommer 2-3 piger i 9-10 års alderen mod Lobo og passerer hunden i en afstand af cirka 1½ meter. Hunden reagerer ikke på dette. Hunden tager heller ikke notits af en gruppe på 4-5 teenagere, der går snakkende forbi Lobo. På et tidspunkt kommer en cirka 10-årig dreng på løbehjul mod [REDACTED] og Lobo. Nanna løsner hundens line, så den er cirka 1 meter lang, for at undertegnede kan se hundens reaktion. Drengen ruller forbi i en afstand på cirka 1 meter. Lobo vender hovedet og kigger, men trækker ikke over mod drengen eller viser anden form for interesse.

Ved testens slutning i gården ved Hillerød Politisation kommer en høj mand (>185 cm) mod hunden. Han taler til den og tager pludselig fat med hånden om dens snude og rusker let, idet han går forbi. Hunden er helt roligt. Den ser ikke efter manden og står under og efter roligt ved siden af [REDACTED]

Reaktion på mennesker:

Hilseadfærd:

Hunden kommer uopfordret hen til undertegnede ved testens start. Den logrer med hele kroppen, gnider hovedet op ad undertegnedes ben og lader sig klappe.

Flere gang under turen ser hunden op på undertegnede, logrer og puffer til benet med snuden.

Reaktion på truende adfærd fra mennesker:

Undertegnede bukker sig over Lobo og berører ham på hoved, krop og lemmer: Lobo trækker sig lidt væk, når undertegnede læner hele kroppen ind over ham, men ellers er den rolig.

Undertegnede skubber til Lobos krop med benet: Lobo trækker sig lidt væk, men viser ingen tegn på truende eller aggressiv adfærd.

Lobo bindes til en stolpe og undertegnede nærmer sig hunden med armene løftet truende og talende i højt truende tonefald: Hunden sidder. Den møder undertegnedes blik. Den lægger ørerne helt ned, slikker sig gentagne gange om læberne og rækker hovedet frem. Så snart undertegnede tager armene ned og stopper med at råbe, rejser hunden sig, puffer til undertegnedes ben med snuden og lader sig klappe.

Reaktion under fysisk undersøgelse:

Lobo står fuldstændigt roligt.

Reaktion på fremmede hunde:

På stien ved Slotsøen kommer en Cavalier King Charles Spaniel og dens ejer mod Lobo. Spanielen er en hanhund, som løfter ører, hoved og hale. Dens bevægelser er stive, mens den ser på Lobo og urinmarkerer og sparker bagud. Da den passerer Lobo trækker den frem mod ham. Lobo løfter ører, hoved og hale. Lobo ser på den mindre hund, men går forbi den uden at trække frem mod den.

I gågaden kommer en mindre Bichon frisé – lignende hund mod Lobo. Den mindre hund trækker frem mod Lobo. Lobo løfter kort ørerne og halen, idet han passerer den, men går ellers fuldstændig roligt.

Vurdering:

Spanielens adfærd over for Lobo er udfordrende, men Lobo reagerer kun på dette med afstandsskabende signaler - det vil sige tegn på ikke at ønske kontakt med den fremmede hund. Det samme gør sig gældende ved mødet med den mindre hund i gågaden.

Under testen fremviser Lobo en meget venlig, rolig og ikke aggressiv eller truende adfærd over for mennesker både i almindelig og mere truende situationer. Da undertegnede truer hunden og går frem mod den og råber, viser den tydelige konfliktdæmpende signaler. Da den fremmede mand tager fat om hundens snude og rusker let, er hunden helt rolig. Begge er situationer, hvor mennesker opfører sig upassende, og en hund nemt kunne føle sig truet. Lobo viser ikke tegn på dette, hvilket er et udtryk for, at hunden har et godt og tillidsfuldt forhold til mennesker og en lav aggressionstærskel. Det gør, at den accepterer og er i stand til at takle den slags adfærd fra mennesker.

Hunden udviser ingen tegn på usikkerhed eller konfliktfyldt adfærd ved mødet med børn/unge. Hvis en hyrdehund har så udtalt et hyrdeinstinkt, at det giver problemer i hverdagen, ville den typisk reagere på et barn på et løbehjul, som passerer tæt forbi det. Lobo reagerer ikke på dette.

Samlet set er det min vurdering, at Lobo har en meget velafbalanceret adfærd med en normal tærskel for aggression over for fremmede hunde og en høj tærskel for aggression over for mennesker.

Jeg finder det derfor langt mere sandsynligt, at Lobo er løbet efter Ibrahim i leg/hyrdeadfærd og ikke har været motiveret af aggression.

Det er min vurdering, at episoden har været udløst af et sammentræf af uheldige omstændigheder: hunden der har været optændt af legen efter pinden, den løbende dreng og den løse snor.

Hvis et sammentræf af de samme eller lignende omstændigheder

	<p>er gældende igen kan jeg ikke udelukke, at Lobo vil udvise samme adfærd. Det er dog min klare vurdering, at det ikke er en adfærd, man vil se hos hunden i normale og mere truende situationer, men at der skal særlige uheldige omstændigheder til.</p>
<p>Vurdering af besidderens samspil med hunden:</p>	<p><i>Reaktion på kommandoer ([REDACTED]):</i> Sit: Lobo sætter sig efter første kommando Dæk: Lobo lægger sig efter første kommando Bliv: Lobo kan blive liggende, mens [REDACTED] fjerner sig 5 meter Indkald: Lobo kommer med det samme og går "på plads" Give pote: Lobo kan give pote med en pote ad gangen på kommando.</p> <p>Øvrige bemærkninger: [REDACTED] tilkendegiver ved testens start, at hun er meget berørt over situationen og grådlabil. Hunden viser overstrømmende glæde, da den ser hende og hopper på for at slikke hende i ansigtet i flere minutter, mens hun ær og taler til den. Under turen ved søen og i gågaden får [REDACTED] med korte mellemrum hundens opmærksomhed ved at sige dens navn. Den er straks opmærksom på hende, tager øjenkontakt og sætter sig på plads. De fleste gange sætter den sig lidt skævt ud for Nannas venstre ben. [REDACTED] laver en lyd med tungen, og hunden retter bagkroppen ind så den sidder lige ved siden af hende. Hun belønner hunden med ros og godbidder. Få minutter inde i turen passerer hunden tæt forbi nogle ænder, der sidder ved siden af stien på kanten til søen. Da Lobo løfter hovedet og ørerne og betragter en usædvanlig stor hvid og sort and, kalder [REDACTED] på ham og beder ham sætte sig. Hun sætter sig selv på hug ved siden af ham og taler til ham, mens han sidder i et minut og kigger på anden. Derefter går de videre. Flere gange under turen taler [REDACTED] til Lobo. Det sker f.eks., hvis de passerer noget usædvanligt. Hver gang kigger Lobo straks på hende, puffer med snuden til hendes hånd og logrer. Hunden udviser indimellem også uopfordret denne adfærd. Hver gang reagerer [REDACTED] på det, ved at tale til hunden og æ den hovedet. Nanna har ikke problemer med at holde hunden fysisk.</p> <p>Vurdering: Nanna har en rigtig god og fuldt tilstrækkelig træningsmæssig kontrol over hunden. Derudover viser [REDACTED] at hun har en usædvanlig god opmærksomhed på hunden og dens adfærd. Hun er god til at få kontakt med den og på samme måde er hunden meget</p>

	<p>opmærksom på hende. Disse evner overstiger langt evnerne for den gennemsnitlige hundeejer, som jeg ser det.</p> <p>Jeg opfatter det som et udtryk for ansvarlighed og evne til at forudse hundens behov, at [REDACTED] har medbragt en Halti til brug ved undersøgelsen.</p> <p>[REDACTED] er tydeligt berørt af situationen, men jeg ser under testen at hun evner at sætte sine følelser tilstrækkeligt til side til, at hun kan fokusere på hundens behov.</p> <p>Samlet set vurderer jeg, at [REDACTED] i høj grad evner til forudse og takle problematiske situationer.</p>
Almen klinisk undersøgelse:	Bortset fra at hunden er cirka 4-5 kilo overvægtig, findes intet unormalt ved den kliniske undersøgelse
Konklusion:	<p>Jeg kan ikke konkludere, at Lobos adfærden den 20. juli har været i overensstemmelse med et overfald eller anden farlig eller uacceptabel adfærd.</p> <p>Som bidsåret er beskrevet er det i overensstemmelse med lovgivningens definition af skambid.</p> <p>Ud fra et adfærdsmæssigt synspunkt er det dog min vurdering, at såret kan sidestilles med et enkelt punktformigt sår.</p> <p>Lobo udviser under testen en meget velafbalanceret adfærd. Jeg vurderer, at hunden har en høj tærskel for aggression over for mennesker og en normal tærskel for aggression over for hunde.</p> <p>[REDACTED] udviser en fuldt tilstrækkelig træningsmæssig og fysisk kontrol over hunden. Hun udviser desuden ansvarlighed og forståelse for hundens adfærd.</p> <p>Det er min vurdering, at en fast snor vil være tilstrækkeligt til at sikre, at Lobo ikke igen skaber frygt og risiko for bid i alle almindelige og mere konfliktfyldte situationer. Hvis en situation med et sammentræf af flere uheldige faktorer skulle opstå igen, er det min vurdering, at risikoen for at Lobo gør skade på et menneske ikke er større end hvad der er gældende for langt største delen af store hunde i Danmark. Min anbefaling er derfor udelukkende et påbud om snor.</p>

Hvad skal man som hundeejer i en hundelovssag være forberedt på til en hundesagkyndig vurdering?

- 1.:** Ejer har ikke set sin hund siden den dag hunden blev konfiskeret. Hundens reaktion vil derfor være derefter, når hunden ser sin ejer på test dagen.
- 2.:** Testen foregår enten på hundepensionen, fra politigården, i en park, eller i et by miljø.
- 3.:** Der vil være 1-2 betjente tilstede, ejerne af pensionen, den hundesagkyndige og så ejeren af hunden.
- 4.:** Ejeren må gerne have en bisidder med på dagen, og ejeren må også gerne fortælle den hundesagkyndige om den episode der har ledt til konfiskeringen. Ejeren må ligeledes gerne have godbidder i lommen, og give den godbidder undervejs.
- 5.:** Testen begynder med, at den hundesagkyndige foretager en fysisk undersøgelse af hunden (de hundesagkyndige er også dyrlæger) der bliver skubbet til hunden, der lænes ind over hunden, der tjekkes tænder, ører mv.
- 6.:** Derefter går man en tur med hunden, den hundesagkyndige vil se efter om der er kontakt mellem hund og ejer, om hunden lystre de basale kommandoer, på plads, sit, vent, dæk, osv. og om der er kontrol over hunden i de forskellige situationer man møder på turen. Fremmede hunde, kondiløbere, cyklister, larm, paraply, råbende fremmede som kommer løbende bagfra, råbende fremmede der kommer løbende imod ejer og hund. Hunden vil blive bundet til en pæl eller andet, hvorefter der en fremmed løber imod hunden, råbende og fagtende for at se om hunden viger, går frem, eller stirre. Man vil helst se en hund der viger.
- 7.:** Når testen er afsluttet, siger man farvel til sin hund, som derefter vil blive kørt tilbage til pensionen indtil sagen er endelig afgjort. Den hundesagkyndige vil herefter lave en rapport/vurdering, som sendes til politiet og som ejer også har ret til at få tilsendt og gennemlæse.

Er det ikke meget godt? Det giver os i alle tilfælde flere værktøjer at arbejde med. MEN og der er et stort men....

a.) En hundesagkyndig vurdering kan ikke påklages eller ændres. Ofte så har de hundesagkyndige kun en version af hvad der skete og det er anmelders version.

b.) Vi ser også at hundene ikke bliver fysisk vurderet, men vurderet på papiret. (politirapporterne) Sker det, har man ikke ret til at få foretaget en fysisk vurdering af hunden.

c.) Hundene bliver vurderet under "unaturlige" forhold for hundene. Stressede hunde, steder der er fremmede for dem, nogle med mundkurv som de ikke er vant til mv.

d.) Der er ingen rød tråd i vurderingerne, vi ser stor forskel på hvem der har vurderet, og hvor i landet hundene bliver vurderet. Og hvilke informationer som den hundesagkyndige får af politiet.

e.) Vi ser hunde der bliver vurderet med deres ejere til stede og ejers håndtering. Og vi ser, at hunde bliver vurderet uden deres ejere og med en fremmed til at håndterer dem. Resultatet vil i de fleste tilfælde være meget forskelligt i de 2 testmåder, og det virker derfor betænkeligt, at fremgangsmåderne ikke er ens. I hundenes hverdag, vil det jo oftest være personer som hunden kender, der håndterer den.

f.) Vi ser at nogle hunde bliver testet hurtigt, uden at have været pensionsanbragt, og vi ser hunde der bliver testet efter at have siddet på pension i 2-3 måneder. Igen vil resultatet af testen give 2 forskellige resultater.

Vi ser også at der er forskel på "defineringen" af skambid. Mange dyrlæger og læger, ved ikke at loven er lavet om og de bliver heller ikke informeret om, hvad der er definitionen på skambid i dag.

Skambidsparagraffen – Hundeejernes største frygt

Før 2014, var en rift nok til en afgørelse om aflivning. Det betød ingenting om riften var sket i leg, eller en klo. 1 sting var nok.

Det blev heldigvis ændret, og der er i dag 2 betingelser der skal være opfyldt, FØR politiet kan træffe afgørelse om aflivning.

1. Patologisk, en dyrlæge eller læge vurderer om der er tale om skambid.
2. Derudover om der er sket et "overfald" i lovens forstand, eller anden uacceptabel adfærd

Definition af overfald

Der er i lovens forstand tale om et overfald, når en hund målrettet opsøger, og overfalder et menneske eller en anden hund. Kriterierne, for hvornår adfærd kan betegnes som et overfald, f.eks.;

Hunden har bevæget sig direkte og målrettet mod personen og bidt uden nogen form for indledende kontakt. Den angribende hund er startet sin målrettede bevægelse mod personen fra et udgangspunkt mindst halvanden meter fra personen. Handlingen må ikke kunne betegnes som normal ud fra et adfærdsmæssigt synspunkt, f.eks. at hunden har forsvaret sit territorium i forbindelse med, at en person er trængt ind på ejerens ejendom.

Den angrebne person må ikke have udøvet en adfærd, som hunden med rimelighed (set ud fra, hvad der adfærdsmæssigt er normalt og acceptabelt) kan have opfattet som en trussel mod sig selv, sin ejer eller eventuelle andre tilstedeværende hunde.

Tilfælde, hvor en anden hund er blevet bidt: Hunden har bevæget sig direkte og målrettet mod den anden hund og bidt den uden nogen form for indledende kommunikation/kontakt.

7 meter reglen - Den angribende hund er startet sin målrettede bevægelse mod den anden hund fra et udgangspunkt mindst syv meter fra den anden hund. Handlingen må ikke kunne betegnes som normal ud fra et adfærdsmæssigt synspunkt, f.eks. at hunden har forsvaret sit territorium i forbindelse med, at den angrebne hund er trængt ind på ejerens ejendom eller at hunden har forsvaret en for hunden vigtig ressource (f.eks. en tæve i løbetid, foder eller lignende).

Definition af anden uacceptabel og farlig adfærd

I det følgende beskrives situationer, hvor den angribende hund, efter arbejdsgruppens opfattelse, har udvist en anden uacceptabel og farlig adfærd i forhold til de omgivelser og den situation, den befinder sig i, og hvor hunden også fremover med stor sandsynlighed vil være til fare for sine omgivelser. Det er arbejdsgruppens opfattelse, at dette kan sidestilles med et overfald, og at der, ligesom ved overfald, skal træffes afgørelse om aflivning. Tilfælde, hvor et menneske eller en anden hund er blevet bidt:

- **Den tilskadekomne person har udvist en opførsel, der er normalt forekommende og ikke (ud fra et adfærdsmæssigt synspunkt) bør give anledning til aggression hos en hund.**
- **Den angribende hund har haft muligheden for at trække sig væk fra mennesket, men er på trods af dette gået frem mod ham/hende.**
- **Den situation, hvorunder bideepisoden er sket, er en normalt forekommende situation. Der kan således ikke siges at være tale om en for hunden særlig situation med sammentræf af unormalt mange stressende faktorer som f.eks. smerter, høje uvante lyde, for hunden lidt kaotiske omgivelser med mange mennesker i bevægelse og/eller andet.**

Acceptabel adfærd i en konkret situation

Arbejdsgruppen har endvidere beskrevet en række situationer, hvor det efter arbejdsgruppens opfattelse omvendt kan være acceptabelt, at en angribende hund har udvist aggression overfor et menneske eller en anden hund, uanset at situationen udvikler sig til en bidepisode, hvor bidskaden fysisk kan anses for et skambid. I forhold til mennesker vil der typisk være tale om følgende scenarier:

- **Personen har forsøgt at trænge ind på hundens eller dens besidders territorium. Adfærden kan her betegnes som selvforsvar eller forsvar af dens besidder.**
- **Personen har opført sig meget truende over for hundens ejer.**
- **Personen har opført sig meget truende over for hunden: Personen har f.eks. taget fat i hunden, personen har holdt hunden fast eller personen har slået ud efter hunden.**
- **Personen har forsøgt at skille to hunde, der sloges.**
- **En hund, der er i forsvarsposition overfor personen, og derfor bider af angst.**
- **Episoder, hvor hunden, der bed, har været i en situation med sammentræng af unormalt mange stressende faktorer som f.eks. smerter, høje uvante lyde, for hunden lidt kaotiske omgivelser med mange mennesker i bevægelse og/eller andet.**

I forhold til en anden hund vil der typisk være tale om følgende scenarier:

- Kontakt mellem to jævnbyrdige hanhunde.
- En situation, hvor to hunde møder hinanden – f.eks. to hunde, der leger eller som mødes uden snor – og hvor mødet udvikler sig til slagsmål og bid.
- Den hund, der er blevet bidt, har udvist en meget truende adfærd overfor den hund, der bed.
- Hunden, der bed, forsvarede sit territorium.
- Hunden, der bed, forsvarede en vigtig ressource (f.eks. en tæve i løbetid, foder eller lignende).
- En hund, der er i forsvarsposition, og derfor bider af angst.
- Episoder, hvor hunden, der bed, har været i en situation med sammentræng af unormalt mange stressende faktorer som f.eks. smerter, høje uvante lyde, for hunden lidt kaotiske omgivelser med mange mennesker i bevægelse og/eller andet

Hundeloven gælder da ikke mig og min hund

- Mange hundeejere render rundt i den tro, at hundeloven ikke gælder for dem, den gælder kun helt specifikke hunderacer og blandinger af disse. Hundeloven gælder for alle, uanset race eller herkomst. Der er kun 2 paragraffer i hundeloven og alle andre lovgivninger som er gældende for specifikke hunderacer og blandinger, resten er gældende for ALLE.
- Mange hundeejere render også rundt i den tro, at uheld ikke kan ske for dem. Det sker jo kun for naboen. Uheld kan ske for selv den bedste, og mest ansvarlige hundeejer.
- Mange hundeejere tror, at de skal anmelde til politiet for at få erstatning for en evt. skade.
Det skal man ikke i dag, og forsikringssselskaberne forlanger det heller ikke. Der er ikke anmelderpligt. Er modparten ukendt, kan man søge erstatning hos FAH. ([Garantifond for uforsikrede eller ukendte hunde](#))
- Mange hundeejere tror, at der kun er omvendt bevisbyrde i hundelovssager om de nu forbudte hunderacer.
Der er også omvendt bevisbyrde i andre hundelovssager f.eks. bidsager.
- Mange hundeejere tror, at politiet skal have en dommerkendelse før de må konfiskerer en hund i sit hjem.
Det skal de ikke, der er hjemmel i hundeloven til at de må konfiskerer hundene uden en kendelse, også selvom ejeren ikke er hjemme.
Hundelovens "**§6b Stk. 3. Politiet har, hvis det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til hundehold med henblik på gennemførelse af en beslutning truffet efter stk. 1 eller 2. Politiet kan om fornødent tage en sagkyndig med.**"
- Mange hundeejere og advokater tror, at hundelovssager køre ligesom alle andre sager.
Det gør de ikke, og derfor bliver rigtig mange slemt overrasket, selv advokater bliver overrasket.

Hvad er konsekvenserne og har revideringen ændret noget?

1. Uskyldige hunde som ingenting har gjort, dømmes stadig til aflivning udelukkende på en formodning.
2. Utrolig mange uskyldige hunde er blevet aflivet igennem de sidste 14 år og bliver stadig aflivet.
3. Normal fungerende hunde med helt naturlig hundeadfærd, dømmes stadig som farlige eller til aflivning. Og hunde tillægges menneskelige egenskaber, som de på ingen måde kan leve op til.
4. Ejernes retssikkerhed er stadig væk og deres rettigheder er undermineret. Det kan dog få deres sag for domstolene, men vejen dertil er lang, pinefuld og meget dyr.
5. Tilliden til vores retssamfund er væk og tilliden til myndighederne er væk.
6. Fagligheden og fagfolk undermineres og dømmes stadig "ude", af myndighederne og politikerne.
7. Hundeejerne føler sig stadig utrygge, jaget, kriminaliseret og stigmatiseret.
8. Grundlæggende danske retsprincipper er tilsidesat.
9. Hundeloven bliver brugt som pressionsmiddel i boligsager, forsikringsager, nabostridigheder, forældremyndighedssager, uvenskaber m.m.
10. Hundene sidder på internaterne og rådner op, på grund af de urimelig lange sagsbehandlingstider. Og det skal siges, at det ikke er Fair Dog der trækker tiden i sagerne, da vi har tidsfrister som skal overholdes.

Adfærd - oftest set i hundelovssagerne

Reel aggression: Dette er en hund, der går frem for at skade den anden hund. Denne form for aggression ser vi meget sjældent. Det er en hund, der har prøvet at vise mange andre signaler såsom:

- dæmpende signaler
- bortvisningsadfærd (hunden går frem for at få den anden hund væk)
- og til sidst truende signaler, men hvor de andre hunde ikke har forstået dens hensigt. Det fører til sidst til, at hunden springer hilseritualet over og kommer direkte i slagsmål med den anden hund for at skade denne.

Funktionel aggressivitet?

Funktionel aggressivitet er aggressivitet med et formål. Hunden får altså noget ud af at udvise funktionel aggressivitet. Funktionel aggressivitet kan inddeles i ejendoms-aggressivitet (possesive aggressivity), beskytter-aggressivitet (protective aggressivity) og jagt-aggressivitet (predatory aggressivity).

Ved ejendoms-aggressivitet beskytter hunden en genstand, f.eks. sit legetøj eller sit kødben. Ved at udvise aggressivitet kan hunden beholde sit kødben eller legetøj for sig selv.

Ved beskytter-aggressivitet beskytter hunden et territorium, f.eks. sin have eller sin kurv. Ved at udvise aggressivitet kan hunden beholde sit have eller kurv for sig selv. Visse hunderacer har et forøget territorie-instinkt. Det drejer sig især om **vagt- og gårdhunde**, idet disse kan være fremavlet til at have et grundlæggende territorie-instinkt. Også blandt andre grupper kan der ses et udpræget territorieinstinkt, f.eks. blandt visse **hyrdehunde** og **terriere**. Et udpræget territorieinstinkt kan i uheldige tilfælde fremmes, således at ejeren til slut selv har fremprovokeret beskytter-aggressivitet hos sin hund.

Ved jagt-aggressivitet hvor hunden udviser en form for aggressiv jagtadfærd. Her kan hunden f.eks. jage en kat, men ligeledes jage f.eks. biler, cykler eller joggere.

Territorial vogtende: En udfarenhed over for andre hunde kan udvikle sig til territorial vogtende af haven. Her er der tale om en operant indlært adfærd, hvor hunden gang på gang har fået succes med at holde de andre hunde væk fra haven ved at udvise bortvisningsadfærd og truende signaler.

Instinkt aggressivitet?

Aggressivitet mellem hunde (interspecies aggressivity) og moderfølelses-aggressivitet (maternal aggressivity) er typer af aggressivitet der bunder i hundens instinkter.

Ved aggressivitet mellem hunde er offeret altid en anden hund. Hvis aggressiviteten kun udvises overfor bestemte hunde kan den evt. inddeles i aggressivitet mellem hanhunde eller aggressivitet mellem tævehunde. Her er det altså en hanhund der udelukkende reagerer aggressivt overfor andre hanhunde eller en tævehund der udelukkende reagerer aggressivt overfor andre tævehunde. Selvom interspecies aggressivitet bunder i hundens instinkter opfattes interspecies aggressivitet som en unødigt og unormal forstærkning af en ellers normal adfærd. Med andre ord er denne adfærd overdreven i forhold til den reelle trussel. Det er f.eks. normalt at to hanhunde vil teste deres rangorden, mens det er unaturligt at udvise aggression hvis den anden hund ikke virker truende eller måske endda underkaster sig.

Moderfølelses-aggressivitet ses ved tævehunde med hvalpe eller ved tævehunde der er i falsk drægtighed. Her reagerer tævehunden aggressivt for at beskytte sine hvalpe. Den falske drægtige tæve kan reagere aggressivt for at beskytte sit legetøj eller andet som hun anser for værende hendes hvalpe. Selvom maternal aggressivitet bunder i hundens instinkter kan maternal aggressivitet være overdreven i forhold til den reelle trussel.

Maternal vogtende: En tæve, der har hvalpe eller er falsk drægtig, kan blive maternal vogtende over for andre hunde. Hun kan blive udfarende for at beskytte sine hvalpe, sine pivedyr eller blot for at beskytte sig selv. Hun kan drage den erfaring, at hun kan holde de andre hunde væk ved hjælp af bortvisningsadfærd og truende signaler.

Smerte- og afstraffelses-aggressivitet?

Der findes smerteprovokeret aggressivitet, dvs. aggressivitet der kun fremprovokeres i smertefulde situationer. Her ses f.eks. smerte-aggressivitet (pain-elicited aggressivity) og afstraffelses-aggressivitet (punishment-elicited aggressivity).

Ved smerte-aggressivitet forsøger hunden at beskytte sig selv for at undgå smerter. Denne type for aggressivitet kan f.eks. ses hos hunde med smerter, f.eks. lændesmerter eller øresmerter. Her kan hunden reagere aggressivt, hvis f.eks. et barn berører det smertefulde område. Denne type aggressivitet kan behandles ved at kontakte dyrlægen for at finde årsagen til hundens smerter.

Ved afstraffelses-aggressivitet forsøger hunden ligeledes at beskytte sig selv overfor et voldelig eller hårdhændet menneske for at undgå straf og smerte. Dette type aggressivitet er tillært, idet et menneske har været for hårdhændet ved hunden.

Ved smerte- og afstraffelses-aggressivitet forsøger hunden at beskytte sig selv. Denne type aggressivitet forveksler ejere tit med dominans-aggressivitet, fordi ejeren tror at hunden er i en angrebsposition i stedet for i en forsvarsposition.

Hund - fører relation: Relationen er en anden vigtig brik.

Er hunden usikker, tryk, eller måske beskyttende overfor sin ejer? Hvordan håndterer ejeren hundens aggressivitet? Er ejeren også sur lige i denne situation, kan hunden let fejltolke det hele og tro, at de samarbejder imod den ydre trussel, og den bliver endnu mere sej i den tro, at den får støtte af sin ejer. Alternativt kan hunden tro, at ejeren selv er bange og behøver at forsvares!

En hund, som vokser op ved hjælp af aggression, dvs. med en ejer, som bliver sur og straffer hunden, når den laver en fejl, vil sandsynligvis forsøge at løse sine problemer = tilfredsstille egne behov (for mad, nærhed, hvile, revir og andre resurser) med aggression.

Hormoner: Et udfarenheds problem kan begynde, når hunden er kønsmoden. En han hund der er kønsmoden vil have en forøget produktion af testosteron, hvilket bevirker, at han er mere interesseret i hunhunde, og at han kan begynde at prøve sine grænser af med de andre hanhunde. - Tæven vil komme i sin første løbetid. I denne periode er hun mere sensitiv.

Som nævnt kan en tæve være maternal vogtende, når hun har hvalpe eller er falsk drægtig. Progesteron påvirkningen er lige stor for både drægtige og ikke drægtige tæver op til 40.-42. dage i tævens løbetid. Dette er et normalt fænomen, da alle tæver skal kunne passe hvalpene i hundeflokken.

Derfor danner ikke drægtige tæver også mælk! Det kan i nogle tilfælde influere på tævens udfarenhed og intolerance overfor andre hunde.

Et udfarenhedsproblem kan begynde, når hunden er kønsmoden. Mentalmoden er den alder (ca. 1½ - 4 år), hvor hunden må forventes at være mental voksen og sat. Det er på dette tidspunkt, at nogle hunde først begynder at vise udfarenhed.

En kryptochid hanhund, hvis ene eller begge testikler ikke er faldet ned, bevirker, at han bliver større og har en forøget produktion af testosteron, fordi disse ligger varmt oppe i bughulen, hvilket igen kan medføre en større udfarenhed over for andre hanhunde.

Udfarenhed er et afstandsøgende signal og IKKE en tilstand.

80 % af angst/aggressiv adfærd er smerterelateret

Hunde - Lov Katalog

Der er i Danmark hele 14 lovgivninger som gælder for hundene og deres ejere, og som ejerne skal sætte sig ind i.

Hundeloven er både civilretlig og strafferetlig.

Forvaltningsloven, straffeloven, retsplejeloven mfl. samt forarbejdet til hundeloven og andre lovgivninger, spiller ind i hundelovssagerne.

Hunde er omfattet flg. lovgivninger

1.: Hundeloven <https://www.retsinformation.dk/Forms/r0710.aspx?id=194694>

2.: Naturbeskyttelsesloven

<https://www.retsinformation.dk/forms/R0710.aspx?id=202864>

Bekendtgørelse af lov om naturbeskyttelse
LBK nr 240 af 13/03/2019

§ 22. Strandbredder og andre kyststrækninger er åbne for færdsel til fods, kortvarigt ophold og badning på arealer mellem daglig lavvandslinje og den sammenhængende landvegetation, der ikke er domineret af salttålede planter eller anden strandbredsvegetation. Adgang sker på eget ansvar. Det er tilladt kortvarigt at have en båd uden motor liggende på strandbredden. I perioden 1. april-30. september skal hunde føres i snor. Hunde skal altid føres i snor, hvor der er græssende husdyr. I perioden 1. september-31. maj er ridning tilladt på den ubevoksede strandbred og direkte ned dertil, hvis der er lovlig adgang til stranden.

§ 23. Skove er åbne for færdsel til fods og på cykel samt for ophold, hvis der er lovlig adgang dertil. Det gælder dog ikke for skovarealer, der er afmærket som militære anlæg. Adgang sker på eget ansvar. Hunde skal føres i snor.

§ 24. Udyrkede arealer er åbne for færdsel til fods og ophold, hvis der er lovlig adgang dertil. Adgang sker på eget ansvar. Hunde skal føres i snor.

§ 25. Klitfredede arealer, jf. § 8 og § 9, er åbne for færdsel til fods og kortvarigt ophold, hvis der er lovlig adgang dertil. Adgang sker på eget ansvar. Hunde skal føres i snor. Den adgang til at medtage løse hunde og til ridning, der følger af § 22, stk. 1, gælder også for den ubevoksede, klitfredede strandbred.

3.: Ordensbekendtgørelsen

<https://www.retsinformation.dk/Forms/r0710.aspx?id=2113>

§11. Det er forbudt under færdsel på veje at føre hunde i bånd fra motorkøretøj, cykel med hjælpemotor eller hestekøretøj. Heller ikke ridende må føre hunde i bånd.

4.: Dyreværnsloven - Bekendtgørelse af lov om dyrevelfærd (dyrevelfærdsloven)

LBK nr 1597 af 08/07/2021

[Bekendtgørelse af lov om dyrevelfærd \(dyrevelfærdsloven\) \(retsinformation.dk\)](#)

5.: Færdselsloven

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=204976>

§ 88. Ingen må lade heste, kreaturer m.v. færdes på vej, uden at de er forsvarligt bevogtet. De må ikke tøjres således, at de kan nå ind på vejen. Såfremt de ikke er tøjret, skal de være adskilt fra vej ved forsvarlig indhegning, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hunde må under færdsel på vej ikke føres i bånd fra motordrevet køretøj, hestekøretøj eller af ridende.

6.: Bekendtgørelse om overdragelse af hundehvalpe

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=198459>

7.: Bekendtgørelse om offentlighedens adgang til at færdes og opholde sig i naturen <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=182079>

§23. På private enkeltmandsejede veje og stier skal hunde føres i snor.

Stk. 2. Ejerens mulighed for efter naturbeskyttelseslovens § 26, stk. 2, at forbyde adgang på private enkeltmandsejede veje og stier gælder på dage

1) hvor der holdes selskabsjagt,

2) i perioden 16. maj til 15. juli fra kl. 6 til kl. 7 når der er pürschjagt, og

3) i områder, hvor færdslen på grund af intensivt landbrugsarbejde kan være forbundet med fare.

Stk. 3. Reglerne i denne bekendtgørelses § 6, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

8.: Bekendtgørelse om hunde, som anvendes til bevogtning

<https://www.retsinformation.dk/forms/R0710.aspx?id=57842>

9.: Bekendtgørelse om forbud mod brug af visse aggregater, halsbånd mv. til dyr

<https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2009/607>

10.: Bekendtgørelse om mærkning og registrering af hunde

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=202679>

11.: Bekendtgørelse om miljøregulering af visse aktiviteter

<https://www.retsinformation.dk/forms/R0710.aspx?id=192158>

§ 7. Ved et ikke-erhvervsmæssigt dyrehold forstås et dyrehold, der ikke overskrider størrelsesgrænserne i stk. 2.

Stk. 2. Størrelsesgrænser for ikke-erhvervsmæssigt dyrehold:

- 1) 30 høns og*
- 2) 4 voksne hunde med hvalpe under 18 uger samt*
- 3) et dyrehold med enten*
 - a) 2 malkekøer eller ammekøer med tilhørende kalve (op til 6 måneder),*
 - b) 4 stykker kvæg, der ikke er omfattet af litra a,*
 - c) 4 heste med tilhørende føl (op til 12 måneder),*
 - d) 2 søer med tilhørende smågrise (op til 40 kg),*
 - e) 15 producerede slagtesvin,*
 - f) 10 moderfår med lam (op til 12 måneder),*
 - g) 10 modergeder med kid (op til 12 måneder),*
 - h) andre dyretyper end nævnt i litra a-f eller g, hvis det samlede produktionsareal på ejendommen til disse dyretyper ikke overstiger 25 m², eller*
 - i) forskellige dyretyper sammensat efter litra a-g eller h, hvis den forholdsmæssige andel af hver dyretype efter litra a-g eller h, ikke tilsammen overstiger 100 pct.*

§ 8. I byzone- og sommerhusområder og områder i landzone, der ved lokalplan er overført til boligformål eller blandet bolig- og erhvervsformål, er svine-, kvæg-, fåre-, gede- og hestehold ikke tilladt, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Følgende husdyrhold eller andre dyrehold af tilsvarende størrelse, bortset fra de i stk. 1 nævnte, er tilladt i de i stk. 1 nævnte områder:

- 1) 30 høns og
- 2) 4 voksne hunde med hvalpe under 18 uger.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan dispensere fra forbuddet i stk. 1, særligt i forhold til ejendomme med bestående stalde, møddinger m.v. Kommunalbestyrelsen kan som vilkår for en dispensation stille krav til dyreholdet om indretning af stalde og lignende samt møddinger m.v. Før kommunalbestyrelsen træffer afgørelse, skal kommunalbestyrelsen gøre naboer bekendt med sagen og give dem adgang til at udtale sig inden en frist på mindst 2 uger.

12.: Bekendtgørelse om erhvervsmæssig handel med og opdræt af hunde samt hundepensioner og hundeeinternater

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=198459>

13.: Vejloven

<https://www.retsinformation.dk/forms/r0710.aspx?id=167290>

Ifølge Vejloven er det forbudt at efterlade affald på vejarealer, herunder fortove, og det gælder altså også hundelort. Reglen gælder både offentlige veje og private fællesveje i byer.

Lader du din hunds efterladenskaber ligge på fortovet, kan du straffes med bøde. Det siger Vejlovens § 70 og Privatvejslovens § 98.

14.: Privatvejsloven

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=174723>

Vejloven § 70

"Efterlader nogen på offentlig vej eller sti affald eller genstande, der kan være til ulempe for færdslen eller er særligt forurenende, kan vejmyndigheden eller politiet lade det efterladte fjerne for den pågældendes regning."

Færdselsloven § 87

"Der må ikke på vej henkastes eller efterlades noget, der kan være til fare eller ulempe for færdslen."

Lov om private fællesveje, renholdelse § 82, stk. 3.

"Grundejerne skal fjerne affald og andet, der er særlig forurenende eller til ulempe for færdslen".

Lov om offentlige veje m.v., § 68, stk. 3:

"Grundejerens renholdelsespligt efter § 64 omfatter at fjerne affald og andet, der er særligt forurenende eller til ulempe for færdslen".

Cases

Enzo

Sagen om Enzo minder om så mange af de andre sager der har været igennem tiden.

En nabo hund, lufter sig selv, tit og ofte inde hos Enzo, og Enzo's ejer har leveret nabohunden tilbage flere gange. Der er her tale om 2 hanhunde.

En dag er naboens lille datter ude og gå med nabohunden, som er i fuld flexline, og har retning over mod Enzo's have. Lige den dag, er Enzo så ude i sin have. Hegnet er ikke højt nok, så Enzo planker hegnet, og så har vi balladen.

Pigen slipper nabohunden og løber hjem, hvorefter de 2 hanner mundhugges lige på den anden side af hegnet. Enzos ejere opdager det hurtigt og er ude ved hundene indenfor 2 min. De tager dem hver for sig og følger den lille hund hjem til naboen igen og Enzo lukkes ind.

I denne sag, er der heldigvis kamera sat op på Enzo's ejendom, så man ser forløbet.

Der er også billeder af de tidligere besøg som nabo hunden har foretaget hos Enzo.

Enzo blev konfiskeret og gennemgik en hundesagkyndig vurdering som var til UG. Politikredsen følger den hundesagkyndiges anbefaling og Enzo's ejer får påbud om at opsætte et højt hegn og sluselåge, så en lign. situation ikke kan opstå i fremtiden.

En korrekt afgørelse.

MEN sagen slutter ikke her....

Dagen efter hjemsendelsen valgte rigspolitiet at genåbne sagen og Enzo skulle endnu en gang konfiskeres og pensionsanbringes.

Rigspolitiet valgte i sagen at vægte ANDENHÅNDSUDSAGN dvs. fra en person som ikke var til stede, og som gav politiet urigtige oplysninger, hvorfor politikredsen valgte ikke at tillægge vidneudsagnet særlig vægt. Men rigspolitiet er så af en anden holdning, de tillægger andenhåndsudsagnet særlig vægt og lægger det til grund i deres afgørelse om aflivning. De afviser fuldstændig de overvågning film og billeder der ligger i sagen.

Derudover tilsidesætter rigspolitiet den hundesagkyndige vurdering, som netop ikke mente at der var tale om skambid, og at Enzos adfærd ikke opfyldte betingelserne i skambidsparagraffen og heller ikke i farlighedsparagraffen. De hundesagkyndige som ellers har til opgave at have neutrale objektive øjne på både skader og adfærd.

Men det mener rigspolitiet ikke har betydning, særligt når de hundesagkyndige ikke er enige med politiet.

Sagen endte først i byretten, hvor dommeren gav rigspolitiet medhold og ignorerede videoer, billeder og den hundesagkyndige vurdering.

Derfor blev dommen anket til Landsretten, hvor der faldt dom d. 17 november 2023 - dommen fra byretten blev stadfæstet.

Cases - Tyson

Episoden finder sted 6 december 2022, og anmeldt 7 december 2022, men først 13 oktober 2023 konfiskeres og pensionsanbringes Tyson jf. hundelovens §6b

- af forarbejdet fremgår det *"Ifølge forarbejderne til § 6 b har en afgørelse om hundens anbringelse i pension til formål at forhindre, at hunden i det nævnte tidsrum forvolder skade på mennesker, dyr eller ting, eller at hundens ejer eller besidder gemmer hunden for politiet. Det forudsættes, at politiet i almindelighed benytter muligheden for under sagens behandling at anbringe hunden i pension."* samt *"Det er desuden efter arbejdsgruppens opfattelse væsentligt at understrege, at politiet altid skal anbringe hunde, der har skambidt, i pension, indtil sagen er afgjort, således at hunden ikke kan forvolde yderligere skade på mennesker eller andre hunde"*

Formålet med pensionsanbringelse, må efter en periode på 10 måneder være forpasset

Tyson var på tidspunktet for episoden en ung hanhund.

Anmelder, lukker sine 2 hunde (en hanhund og en tæve) ind i løbegården, hvor Tyson også er. De 2 hunde løbe til højre mod buskene lige indenfor indgangen, og hvor Tyson står i busken. På årstiden er der ingen blade på busken.

Anmelder fortæller kun til politiet, at han lukkede sin ene hund (hanhunden) ind i løbegården, han fortæller intet om tæven. (Det gør han så på facebook)

Anmelder fortæller også, at han konfronterede Tyson's ejer (Chi) og tog billeder af den frådende aggressive Tyson.

Betjentenes observationer af Tyson

Adfærd:

Tyson blev afhentet til pensionsanbringelse fredag d. 13. oktober 2023, hvorved undertegnede besigtigede Tyson i forbindelse med dette. Ved patruljens henvendelse på hjemmeadressen, Digevej 78, var Tyson hjemme med ejeren, Chi. Under besigtigelsen var patruljen og Chi tilstede. Tyson sås på intet tidspunkt at være aggressiv overfor patruljen, ligesom den på intet tidspunkt udviste nervøs adfærd. Tysons adfærd blev skønnet til at være opmærksom, nysgerrig, kælen, social, tryk ved andre mennesker (herunder patruljen) og glad. Efter besigtigelsen på hjemmeadressen gik patruljen, Chi og Tyson en kort tur. Under gåturen sås Tyson at "trække" en del i båndet, men Chi kunne uden problemer kontrollere Tyson. Under gåturen stødte vi videre på tre andre hunde. Tyson viste interesse for de andre hunde, og kunne uden problem gå forbi dem på samme fortov.

Skaden som Tyson pådrog den lille hund

Punktformet sår på venstre side, under armhule: Der erkendes lommedannelse ca 1.5 cm i opadgående retning. Der observeres udrivning i underhud og dermed skade på denne.

Det vurderes ikke nødvendigt at lægge dræn i dette sår.

Hunden opstartes på smertestillende samt antibiotika.

Afgørelse – Aflivning

"Efter en gennemgang af sagen, herunder dine bemærkninger hertil, træffes hermed afgørelse om aflivning af din hund Tyson, ID-nummer XXXXXXXXXXXXXXXX jf. hundelovens § 6, stk. 5."

Politiet mente, at begge betingelser i skambidsparagraffen var opfyldt

Bekendtgørelse af lov om hunde

Herved bekendtgøres lov om hunde, jf. lovbekendtgørelse nr. 1373 af 30. november 2017, med de ændringer, der følger af § 71 i lov nr. 133 af 25. februar 2020.

§ 1. Besidderen af en hund skal sørge for, at hunden, inden den er 8 uger gammel, er mærket og registreret. Besidderen af en hund skal endvidere sørge for, at hunden, fra den er 4 måneder gammel, bærer halsbånd forsynet med et skilt, der angiver besidderens navn og adresse.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri¹⁾ fastsætter nærmere bestemmelser om mærkning, registrering og gebyr og om udformningen af skiltet, jf. stk. 1. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan herunder bestemme, at mærknings- og registreringsordningen skal administreres af en eller flere private organisationer, og at besidderen af en hund skal give de nødvendige oplysninger samt indbetale gebyr til disse organisationer.

Stk. 3. Politiet skal lade en hund mærke og registrere for besidderens regning, hvis hunden i strid med stk. 1 ikke er mærket og registreret.

§ 1 a. Besiddelse og avl af følgende hunde er forbudt:

- 1) Pitbull terrier.
- 2) Tosa inu.
- 3) Amerikansk staffordshire terrier.
- 4) Fila brasileiro.
- 5) Dogo argentino.
- 6) Amerikansk bulldog.
- 7) Boerboel.
- 8) Kangal.
- 9) Centralasiatisk ovtcharka.
- 10) Kaukasisk ovtcharka.
- 11) Sydrussisk ovtcharka.
- 12) Tornjak.
- 13) Sarplaninac.

Stk. 2. Forbuddet i stk. 1 finder tillige anvendelse for krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår.

Stk. 3. Erhvervsmæssig indførsel af hunde, der er omfattet af stk. 1 eller 2, er forbudt.

§ 1 b. Hunde, der holdes eller indføres i strid med § 1 a, aflives ved politiets foranstaltning.

Stk. 2. Er der tvivl om, hvorvidt en hund tilhører en af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af § 1 a, kan politiet stille krav om, at besidderen dokumenterer hundens race eller type.

Stk. 3. Hvis besidderen ikke straks kan fremlægge tilstrækkelig dokumentation, jf. stk. 2, træffer politiet foranstaltninger med henblik på midlertidigt at fjerne hunden fra besidderen.

Stk. 4. Har besidderen ikke inden for en frist, som politiet fastsætter, fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at hunden ikke tilhører en af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af § 1 a, anses hunden for at være holdt i strid med § 1 a.

Stk. 5. Politidirektøren afholder omkostningerne ved at lade en hund aflive efter stk. 1, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

Stk. 6. Uanset stk. 1 kan politiet i særlige tilfælde afgøre, at en hund ikke skal aflives, men udføres fra Danmark inden for en af politiet fastsat frist, når hunden har oprindelse i et andet land end Danmark, når det med rimelighed kan antages, at hundens besidder ikke har været bekendt med, at hunden er forbudt, jf. § 1 a, og når hunden ikke er indført erhvervsmæssigt. Omkostninger forbundet med udførsel af hunden afholdes af hundens besidder.

§ 2. (Ophævet)

§ 3. I byer og områder med bymæssig bebyggelse er det forbudt at lade hunde færdes på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, uden at de enten føres i bånd eller er i følge med en person, som har fuldt herredømme over dem. En hund anses ikke for at være under ledsagelse, fordi den er under tilsyn fra besidderens bolig eller forretningslokale. Føres en hund i bånd, skal dette være så kort, at hunden holdes tæt ind til ledsageren. Hvis hunde færdes løse på de i 1. pkt. nævnte steder uden at være i følge med en person, der har fuldt herredømme over dem, lader politiet dem optage og underretter besidderen eller en til vedkommendes husstand hørende voksen person.

Stk. 2. Uden for byer og områder med bymæssig bebyggelse påhviler det besidderen af en hund at drage omsorg for, at den ikke strejfer om.

Stk. 3. Det er forbudt at lade en hund færdes på private arealer, som besidderen af hunden ikke har brugsret til. Grundejeren eller den, der har brugsret til det private areal, kan på forsvarlig måde optage eller fjerne hunden fra grunden. Vedkommende skal ikke betale erstatning, hvis hunden herved kommer til skade eller omkommer. Nedskydning eller anden fremgangsmåde, der sigter på at slå hunden ihjel, må kun anvendes af grundejeren eller den, der har brugsret til et privat areal, hvis hunden angriber andre husdyr eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom.

Stk. 4. Har grundejeren eller den, der har brugsret til det private areal, optaget hunden, og kendes hundens besidder, skal den, der har optaget hunden, snarest muligt og senest 24 timer efter at optagelsen har fundet sted, underrette hundens besidder eller en til vedkommendes husstand hørende voksen person. Grundejeren eller den, der har brugsret til det private areal, og som har optaget hunden, er pligtig til at fodre og passe den optagne hund forsvarligt. Såfremt det ikke er muligt at optage hunden, eller hvis hundens besidder ikke kendes eller ikke afhenter hunden, rettes der henvendelse til politiet, som lader hunden optage og så vidt muligt underretter besidderen.

Stk. 5. Er en hund, der er optaget efter stk. 1 eller 3, ikke mærket og registreret, og kendes hundens besidder ikke, fremlyses den. Det gælder dog ikke, såfremt hunden bærer skilt som nævnt i § 1, stk. 1.

Stk. 6. Hvis besidderen ikke, inden 3 dage efter at underretning eller fremlysning efter stk. 1, 4 og 5 har fundet sted, indløser hunden ved at betale de udgifter, som optagelsen har medført, kan politiet afhænde hunden eller lade den aflive. Et eventuelt overskud ved afhændelsen tilfalder ejeren, hvis denne melder sig inden 3 måneder og godtgør sin ret, og ellers statskassen.

Stk. 7. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om afhændelse af optagne hunde.

§ 3 a. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der i kommunen eller nærmere opregnede områder af kommunen skal gælde en pligt til i byer og områder med bymæssig bebyggelse altid at føre en hund i bånd på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel. Båndet skal være så kort, at hunden kan holdes tæt ind til ledsageren.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at visse hunde ikke er omfattet af bestemmelser om båndpligt fastsat i medfør af stk. 1.

§ 3 b. Løsgående glubske hunde må ikke uden politiets tilladelse anvendes til bevogtning af pladser.

§ 4. Forstyrrer en hund de omboendes ro ved gentagen eller vedholdende gøen eller tuden, og der indgives klage derafter til politiet, giver dette besidderen pålæg om at holde hunden indelukket eller, hvis denne foranstaltning ikke hjælper, eller hunden allerede holdes indelukket, at lade den fjerne. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan, for så vidt det drejer sig om hunde, der af erhvervsmæssige opdrættere holdes indelukket i hundegård eller på anden måde, dispensere fra denne bestemmelse i tilfælde, hvor der ved en hundegårds anlæggelse og indretning er taget ethvert rimeligt hensyn til bebyggelsesforholdene.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelser truffet efter stk. 1, 2. pkt., herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.

§ 4 a. Afgørelser truffet i henhold til § 4, stk. 1, 2. pkt., kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i afdelingen omhandlet i § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter modtagelsen af klagen videresende klagen til klageinstansen. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med dennes bemærkninger til sagen og de i klagen anførte klagepunkter.

§ 5. (Ophævet)

§ 6. Det påhviler besidderen af en hund at træffe de foranstaltninger, der efter forholdene må anses påkrævet for at forebygge, at hunden volder andre skade.

Stk. 2. Hvis en hund har forvoldt skade på et menneske eller anden væsentlig skade, hvis hundens eller besidderens adfærd er af en sådan karakter, at den er egnet til at skabe frygt i sine omgivelser, eller hvis der i øvrigt er grundlag for at antage, at den pågældende hund kan være farlig for sine omgivelser, kan politidirektøren

1) give besidderen pålæg om, at den ejendom, hvor hunden holdes, skal være indhegnet af et hegn på op til 1,8 meter i højden, der skal være forsynet med en sluselåge,

2) give besidderen pålæg om, at hunden kun må luftes af besidderen eller af andre navngivne personer over 18 år og ikke må luftes sammen med andre hunde,

3) give besidderen pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i bånd, herunder pålæg om, at hunden skal føres i et bånd, der højst er 2 m langt, eller skal være forsynet med forsvarlig, lukket mundkurv eller begge dele, eller

4) træffe afgørelse om at lade hunden aflive.

Stk. 3. Politidirektøren kan give besidderen pålæg som nævnt i stk. 2, nr. 1-3, hvis hunden har for vane at forulempe mennesker eller dyr ved på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, at fare imod dem eller forfølge dem eller at forulempe husdyr i ejendom eller på mark.

Stk. 4. Hvis et pålæg efter stk. 2, nr. 1-3, eller stk. 3 overtrædes, kan politidirektøren, træffe afgørelse om at lade hunden aflive.

Stk. 5. Hvis en hund ved et overfald eller ved anden uacceptabel og farlig adfærd har bidt et menneske eller en anden hund, og hvis biddet kan betegnes som skambid, skal politidirektøren lade hunden aflive.

Stk. 6. Politidirektøren afholder omkostningerne ved at lade en hund aflive efter stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

Stk. 7. Overdrages hunden til en anden besidder, gælder et pålæg efter stk. 2, nr. 1-3, eller stk. 3 eller en afgørelse om aflivning efter stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5 umiddelbart over for den nye besidder.

§ 6 a. På politiets anmodning er besidderen af en hund forpligtet til at medvirke til en sagkyndig undersøgelse af hundens adfærd, inden der træffes afgørelse efter § 6, stk. 2, nr. 4, eller § 6, stk. 5, om aflivning af hunden.

Stk. 2. Besidderen kan forlange, at der foretages en hundesagkyndig undersøgelse som nævnt i stk. 1, inden politidirektøren træffer afgørelse efter § 6, stk. 2, nr. 4, eller § 6, stk. 5, om aflivning af hunden.

Stk. 3. Hvis der, inden der træffes afgørelse om aflivning af hunden i medfør af § 6, stk. 5, foretages en hundesagkyndig undersøgelse, jf. stk. 1 og 2, skal omstændighederne ved bidepisoden indgå i undersøgelsen.

Stk. 4. Politidirektøren afholder omkostningerne ved den hundesagkyndige undersøgelse, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

§ 6 b. Politiet kan beslutte at anbringe hunden i pension, indtil der er truffet afgørelse efter § 1 b, stk. 1, eller § 6, stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5, om aflivning af hunden, og hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal aflives, indtil afgørelsen kan fuldbyrdes. Politiet kan også anbringe hunden i pension under sagens behandling, hvis politiets eller Rigspolitiets afgørelser indbringes for domstolene, jf. § 6 c, stk. 3.

Stk. 2. Politiet kan beslutte at anbringe hunden i pension, indtil der er truffet afgørelse efter § 1 b, stk. 6, om udførsel af hunden, og hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal udføres, indtil hunden kan udføres. Politiet kan også anbringe hunden i pension under sagens behandling, hvis politiets eller Rigspolitiets afgørelser indbringes for domstolene, jf. § 6 c, stk. 3. Træffes der ikke beslutning om pensionsanbringelse af hunden, kan politiet give besidderen pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i bånd, herunder pålæg om, at hunden skal føres i et bånd, der højst er 2 m langt, eller at hunden skal være forsynet med forsvarlig, lukket mundkurv, eller pålæg om begge dele, indtil der er truffet afgørelse om udførsel af hunden, og hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal udføres, indtil hunden kan udføres.

Stk. 3. Politiet har, hvis det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til hundehold med henblik på gennemførelse af en beslutning truffet efter stk. 1 eller 2. Politiet kan om fornødent tage en sagkyndig med.

Stk. 4. Klage over politiets beslutning om at anbringe hunden i pension har ikke opsættende virkning.

Stk. 5. Politidirektøren afholder omkostningerne ved hundens anbringelse i pension, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen. Er en hund pensionsanbragt efter stk. 2, kan politiets omkostninger til transport af hunden fra pensionen til det sted, hvorfra hunden skal udleveres med henblik på udførsel, ligeledes kræves refunderet af hundens besidder.

Stk. 6. Ved en afgørelse efter § 1 b, stk. 6, kan politiet fastsætte vilkår om, at omkostninger som nævnt i stk. 5 skal betales til politiet, førend hunden kan udføres.

§ 6 c. Fristen for at klage over en afgørelse truffet af politidirektøren efter § 1 b, stk. 1 eller 6, eller § 6, stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5, er 10 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Hvis klagefristen udløber på en lørdag, søndag, helligdag eller grundlovsdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 2. Rettidig klage har opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet.

Stk. 3. Indbringes politiets eller rigspolitichefens afgørelse, jf. stk. 1 og 2, for domstolene, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, har dette opsættende virkning.

§ 6 d. (Ophævet)

§ 7. (Ophævet)

§ 8. Besidderen af en hund er forpligtet til at erstatte den skade, hunden forvolder. Oplyses det, at den skadelidende har medvirket til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller helt bortfalde.

Stk. 2. Det påhviler besidderen af en hund at holde den ansvarsforsikret. Forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatning efter stk. 1. Undtaget fra forsikringspligten er hunde, der holdes af statsmyndigheder, statsinstitutioner eller kommuner.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter efter forhandling med »Forsikring & Pension« nærmere regler til gennemførelse af bestemmelserne i stk. 2.

§ 9. Anlægger skadelidte sag mod forsikringsselskabet, skal selskabet tilsige besidderen af hunden til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i borgerlige sager. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Den, der tilsiges efter stk. 1, kan ved fremsættelse af begæring herom til retsbogen indtræde som part i sagen. Indtræder han ikke, er afgørelsen af erstatningsspørgsmålet ved dom eller forlig bindende for ham.

§ 10. Hvis der rejses tiltale for nogen skadevoldende lovovertrædelse, der i henhold til § 8 kan medføre erstatningsansvar, skal der gives skadelidte lejlighed til at påstå erstatning. Hvis der ikke opnås forlig om erstatningen, skal erstatningspåstandene påkendes under sagen, selv om straf ikke pålægges tiltalte. Sådant påkendelse kan ske før eller efter afgørelsen af spørgsmålet om straf. Hvor erstatningskravet angår materiel skade og er af indviklet beskaffenhed, kan retten, efter at forlig forgæves er prøvet, nægte kravets forfølgning under straffesagen.

Stk. 2. Det forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring for den skadevoldende hund, anses for erstatningsspørgsmålets vedkommende som part i sagen og skal tilsiges til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i straffesager.

Stk. 3. Er tiltalen rejst mod andre end den skadevoldende hunds besidder, skal tillige besidderen

tilsiges til ethvert retsmøde med det i stk. 2 nævnte varsel. Bestemmelserne i § 9, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Når erstatningsspørgsmålet påkendes under sagen, kan retten i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 30 pålægge sagsomkostninger, som om sagen havde været behandlet i den borgerlige retsplejes former. Sagsgenstandens værdi fastsættes i så fald ved dommen.

§ 11. Ankes en straffesag, under hvilken erstatningsspørgsmålet er blevet påkendt, anses enhver, der for erstatningsspørgsmålets vedkommende har været part i den indankede sag, tillige som part under anken, for så vidt erstatningsspørgsmålet tages under påkendelse.

Stk. 2. Den i retsplejelovens § 996 omhandlede adgang til anke i den borgerlige retsplejes former står åben for enhver, der for så vidt angår erstatningsspørgsmålet, har været part i sagen. I henseende til anke er en i medfør af § 10, stk. 1, sket særskilt påkendelse af straffe- eller erstatningspåstanden at betragte som en selvstændig dom. Retsplejelovens § 995, sidste stykke, finder ikke anvendelse i de her omhandlede sager.

§ 12. Med bøde straffes den, der

1) overtræder § 1, stk. 1, § 3, stk. 1, 1.-3. pkt., stk. 2 eller stk. 3, 1 pkt., § 3 b, § 6, stk. 1, eller § 8, stk. 2,

2) overtræder bestemmelser fastsat af kommunalbestyrelsen i medfør af § 3 a, stk. 1, eller

3) overtræder et pålæg udstedt i medfør af § 4 eller § 6, stk. 2, nr. 1-3, eller stk. 3.

Stk. 2. Ved fastsættelse af bøder for overtrædelse af § 1, stk. 1, § 3, stk. 1, 1.-3. pkt., § 3 b, § 6, stk. 1, § 8, stk. 2, bestemmelser fastsat af kommunalbestyrelsen i medfør af § 3, stk. 2, eller et pålæg udstedt i medfør af § 6, stk. 2, nr. 1-3, eller stk. 3, udmåles en skærpet bøde. På samme måde straffes den, der hidser en hund på nogen eller undlader at holde sin hund tilbage, når den pågældende bemærker, at den overfalder nogen.

Stk. 3. Med bøde eller fængsel indtil 6 måneder straffes den, der beskæftiger sig personligt med hunde, uanset at vedkommende er frakendt retten hertil, jf. § 12 a, stk. 1.

Stk. 4. Med bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 4 måneder straffes den, der med kendskab til, at en person er frakendt retten til at beskæftige sig personligt med hunde efter § 12 a, stk. 1, overlader en hund i den pågældendes varetægt.

Stk. 5. I forskrifter, der udstedes i henhold til § 1, stk. 2, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af forskrifterne.

§ 12 a. Retten til at beskæftige sig personligt med hunde kan ved dom for et strafbart forhold frakendes for bestandigt eller for et nærmere fastsat tidsrum, hvis den pågældende

1) har anvendt en hund til angreb på eller som trussel mod mennesker eller dyr,

2) har undladt at holde sin hund tilbage, da vedkommende bemærkede, at hunden overfaldt mennesker eller dyr,

3) som ejer eller besidder har ladet en hund deltage i en hundekamp,

4) har afholdt hundekampe eller

5) i gentagne tilfælde er straffet for overtrædelse af § 3, stk. 1, 1.-3. pkt., § 3 b, § 6, stk. 1, bestemmelser fastsat af kommunalbestyrelsen i medfør af § 3 a, stk. 1, eller pålæg udstedt i medfør af § 6, stk. 2, nr. 1-3, eller stk. 3, jf. § 12, stk. 1.

Stk. 2. Er retten til at beskæftige sig med hunde frakendt for længere tid end 5 år efter stk. 1, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelse sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Retten kan kun tilbagegives, når ganske særlige omstændigheder foreligger. Har vedkommende tidligere været frakendt retten til at beskæftige sig personligt med hunde efter bestemmelsen i stk. 1, kan generhvervelse inden frakendelsestidens udløb kun ske ganske undtagelsesvis.

§ 12 b. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 12 c. (Ophævet)

§ 13. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1938. Samtidig ophæves lov nr. 127 af 18. april 1925 om hundeafgift samt om straf og erstatning for skade, forårsaget af hunde.

§ 14. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 717 af 25. juni 2010 (Forbud mod besiddelse m.v. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre m.v.)²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2010.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden ophæves bekendtgørelse nr. 748 af 14. november 1991 om forbud mod hold af særligt farlige hunde.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om hunde som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, omfatter hunde, der er født efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Personer, som den 17. marts 2010 besidder hunde omfattet af § 1 a, stk. 1, nr. 3-13, i lov om hunde som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, eller krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår, kan fortsat besidde disse. Sådanne hunde må dog ikke overdrages. På gader, veje, stier, pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, skal hundene føres i bånd og være forsynet med forsvarlig, lukket mundkurv. Kravet om, at hundene skal føres i bånd, gælder ikke i skove, hvor ejeren har givet tilladelse til, at hunde kan færdes uden bånd. Båndet skal være en fast line med en maksimal længde på 2 m.

Stk. 5. Med bøde straffes den, der overtræder stk. 4.³⁾

Stk. 6. Personer, der den 17. marts 2010 har etableret selvstændig virksomhed med opdræt af hunde omfattet af § 1 a, stk. 1, nr. 3-13, i lov om hunde som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, eller krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår, kan fortsætte denne virksomhed indtil den 30. juni 2015.

Lov nr. 727 af 25. juni 2014 (Ændring af bestemmelsen om skambid, optagning af strejfende hunde m.v.)⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 24. Loven træder i kraft den 1. februar 2017.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Erhvervsministeren⁶⁾ kan efter høring af miljø- og fødevareministeren fastsætte overgangsregler.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende regler, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat med hjemmel i denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 6. Verserende klagesager i Natur- og Miljøklagenævnet eller Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der ikke er færdigbehandlet ved denne lovs krafttræden, færdigbehandles og afgøres af Miljø- og Fødevareklagenævnet efter reglerne i denne lov. Dette gælder dog ikke verserende klagesager ved Natur- og Miljøklagenævnet, som ved lovens ikrafttræden skal færdigbehandles og afgøres af Planklagenævnet, jf. § 1 i lov om Planklagenævnet.

Stk. 7. (Udelades)

Lov nr. 1194 af 14. november 2017 (Undtagelse fra aflivning af visse ulovlige hunde i særlige tilfælde)⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning fra den 15. marts 2017.

Lov nr. 133 af 25. februar 2020 om dyrevelfærd (dyrevelfærdsloven)⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 70. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan herunder fastsætte, at dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 2 - 9. (Udelades)

§ 71. (Udelades)

§ 72. Tilladelser meddelt i medfør af § 2 i lov om hunde, jf. lovbekendtgørelse nr. 1373 af 30. november 2017, bevarer deres gyldighed på de meddelte vilkår.

Fødevarestyrelsen, den 2. marts 2021

Nikolaj Veje